

LỜI GIỚI THIỆU

Chúng ta, ai cũng đều biết và có khi quen với BS Phan Quang Đán. Sau 1975, BS Đán sống ẩn dật 15 năm tại Virgin Islands, làm nghề y sĩ. Nay hưu trí, BS Đán trở về lục địa và hiện đương già tại thành phố Miami, FL. BS Đán rất thân với Cựu Hoàng Sihanouk, và cũng là một người hết tâm hết lực vận động cho ông Sihanouk chóng trở về cầm quyền tại Chùa Tháp.

Bài viết để chỉ trích tên phản quốc Hồ Chí Minh có nhiều đoạn rất xác đáng và phe quốc gia chúng ta nên đọc.
LTAHCC

ĐỂ GÓP SỨC LẬT ĐỔ BẠO QUYỀN VIỆT CỘNG HÃY ĐẬP TAN LUẬN ĐIỀU NGOAN CỐ CỦA CHÚNG VÀ HUỖN THOẠI HỒ CHÍ MINH

Giáo tự do đã quét sập các bạo quyền cộng sản ở Đông Âu và làm rạn nứt Liên-Sô. Không cần phải là tiên tri cũng biết chắc rằng Việt cộng, con đẻ của Liên-Sô, cũng sẽ sụp đổ.

Kháng chiến Cam Bốt do Hoàng Thân Sihanouk lãnh đạo, để lật đổ bù nhìn Hun Sen và loại trừ Việt cộng, nỗ lực bành trướng khu vực giải phóng. Kháng chiến Lào do tướng Vang Pao lãnh đạo đang chiến đấu chống Việt cộng và Lào cộng, sâu trong nội địa Lào quốc. Dân chúng Việt Nam, ở quốc nội cũng như hải ngoại, càng ngày càng oán ghét và khinh bỉ Việt cộng. Đồng bào tị nạn ở Hương Cảng, đa số quê quán ở Bắc, thì chết trong các trại tị tỵ ở Hương Cảng, chứ nhất định không chịu trở về sống dưới chế độ man rợ của Việt cộng. Trong ba tuần lễ vừa qua, đã có 5 đồng bào tự mổ bụng quyền sinh để chứng tỏ cho thế giới biết rằng họ bỏ nước ra đi không phải vì miếng cơm manh áo mà vì tự do. Trong vụ đói khủng khiếp ở Bắc Việt năm Ất Dậu 1945, nào ai bỏ nước ra đi? Nhưng để chứng tỏ thêm tinh thần tự do, đồng bào ở các trại tị nạn cần quyết liệt biểu tình đá đảo Hồ Chí Minh và Việt cộng.

Năm 1920 là năm rất đặc biệt của Việt cộng với hai ngày kỷ niệm 60 năm thành lập Đảng Cộng Sản Đảng và 100 năm sinh nhật Hồ Chí Minh. Uy tín của Việt cộng, được Điện Cẩm Linh thổi phồng lên từ khi Hồ Chí Minh được huấn luyện làm cán bộ xích động tuyên truyền ở

Mục Tư Khoa đầu thập niên 1920, ngày nay đã xẹp lép, đứng vào lúc tình hình kinh tế Việt Nam suy sụp trầm trọng. Việt cộng ra sức tổ chức hai ngày kỷ niệm nói trên một cách thật rầm rộ, xem đó là cái bè, đầu mục nổi, để bám vào cho khỏi chìm chìm ngay.

Nguyễn Văn Linh chỉ đổi được cái pháo xi để kỷ niệm 60 năm thành lập Đảng Cộng Sản Đảng. Ngày 6-1-1930 lấy tên Việt cộng, đứng đầu là Hồ Chí Minh, theo lệnh Liên-Sô, lên họp ở sân banh Hương Cảng để thành lập Đảng Cộng Sản Đảng. Cuộc họp này tiếp diễn ba tuần, mỗi ngày mỗi đổi địa điểm để khỏi bị cảnh sát Hương Cảng thòp bắt. Ngày 3-2-1930 thì cuộc họp bế mạc. Đảng Cộng Sản Đảng thành hình và được Liên-Sô chấp nhận. Từ đó về sau, ngày 3-2 được Việt cộng xem là một ngày kỷ niệm đặc biệt quan trọng. Năm nay Việt cộng muốn tổ chức lễ kỷ niệm này một cách thật ồn ào, huy hoàng, nhưng không thể nào vận động được dân chúng tham gia.

Ảnh Hồ Chí Minh
chụp ở Hồng Kông năm
1956 trong khi
xây ra vụ đấu tố
Quỳnh Lưu

Ngày 29-9-1989, khi Võ Nguyên Giáp đeo mề-đay đầy ngực vào Saigon với Nguyễn Hữu Thọ, đứng trước dinh Độc Lập để tiếp đón bộ đội Việt cộng từ Cam Bốt về, thì dân chúng không ai thèm tham gia đón nước. Biết không thể làm gì hơn được, Nguyễn Văn Linh, người theo lệnh Liên-Sô tuyên bố chính sách cởi mở, chỉ đổi một cái pháo xi để kỷ niệm ngày 3 tháng 2. Y tuyên bố cứng là "trong quá khứ, cũng như trong hiện tại và tương lai, Đảng Cộng Sản Việt Nam tuyệt đối giữ độc quyền lãnh đạo dân tộc Việt Nam".

Đáp lại luận điệu ngoan cố của Việt cộng. Việt cộng vẫn tưởng cổ khoe khoang đã đánh lại độc lập tự do cho Việt Nam. Nếu những nước khác ở Đông-Nam-Á-Châu, trừ Lào và Cam Bốt bị Việt cộng xâm chiếm, vẫn còn sống dưới chế độ thực dân, thì lời khoe khoang này cũng còn hữu lý. Nhưng tất cả đều đã độc lập tự do thật sự trước Việt cộng rất lâu mà khỏi phải hy sinh xương máu, bị điều tàn khốc khiếp như Việt Nam. Họ đã hưởng thanh bình và phát triển kinh tế vượt bậc. Trái lại Việt cộng xô đẩy dân chúng vào cảnh dịch chủ tài nô và chiến tranh trên miền, có độc lập hòa bình gì đâu? Còn tự do thì chỉ có tự do chết đói. Trong khi đó những tên độc tài Việt cộng nắm mọi quyền hành, kể cả quyền sinh sát, và hưởng tất cả mọi tiện nghi, còn hơn những tên Đức gian Honecker và Lỗ gian Ceaucescu.

Chủ thuyết Mác-Lê đã thất bại khắp nơi, ở Việt Nam lại phá sản tồi tệ hơn cả. Nhưng Việt cộng vẫn lớn tiếng rằng Mác-Lê là chủ thuyết tốt nhất, duy nhất cho Việt Nam, và bạo quyền Việt cộng lưu manh, tàn ác, bất lực và tham những từ trên xuống dưới, là chính quyền tốt nhất, duy nhất cho Việt Nam! Việt cộng muốn dân chúng hoan hô nô lệ, man rợ, bất lực, tham nhũng, thối nát, ngu độn, hoan hô ngục tù và chết đói! Nhưng chỉ có mỗi một việc dân chúng chờ đợi để hoan hô. Đó là sự sụp đổ của bạo quyền Việt cộng!

Việt cộng chuẩn bị tôn vinh Hồ Chí Minh ngày 19-5, 100 năm sinh nhật của y. Chúng ta cần đẩy mạnh chiến dịch lên án y. Sau những biến cố ở Đông-Âu và Liên-Sô, UNESCO sẽ không

tổ chức tôn vinh họ Hồ, nhưng đã thông tư cho các quốc gia hội viên rằng chính phủ nào muốn tổ chức thì cứ tùy nghi. UNESCO phớt tay không muốn dính líu đến vụ này nữa, nhưng vì không đủ can đảm nhìn nhận lỗi lầm của mình nên không hủy bỏ quyết nghị cũ. Chúng ta cần mạnh mẽ tiếp tục vận động hủy bỏ để giáng thêm một đòn tâm lý vào đầu Việt cộng.

UNESCO hay không UNESCO chúng ta cũng cần đẩy mạnh chiến dịch lên án Hồ cán bộ.

Giá trị văn chương của Hồ Chí Minh. Không còn có thể ngụy biện họ Hồ là một anh hùng giải phóng dân tộc Việt Nam, Việt cộng đang nỗ lực đề cao y như một văn nhân thi sĩ trác tuyệt có công tô điểm cho văn hóa Việt Nam vốn sẵn mấy ngàn năm rực rỡ.

Tôi đã tìm đọc những tác phẩm của họ Hồ: vở kịch Con Rồng Tre (Le dragon de bambou), Lệnh An Thực Dân Pháp (Le procès de la colonisation française), tập thơ Ngục Trung Nhật Ký sáng tác khi y bị tướng Trương Phát Khuê bắt giam ở Liễu Châu từ 28-8-1942 đến 16-9-1943 vì tội phản cộng và làm mật thám cho Pháp. Đến khi y tình nguyện làm mật thám cho Trung Hoa thì y được phóng thích. Tôi cũng đọc những thơ y làm về sau.

Con Rồng Tre, xuất bản năm 1923 ở Ba Lê, trình độ văn hóa bằng một cậu học sinh đang chuẩn bị thi bằng thành chung, chẳng được ai để ý đến. Quyển Lệnh An Chính Sách Thực Dân Pháp, xuất bản ở Ba Lê năm 1926, chỉ góp nhặt những tin vụn vặt đang ở các báo Pháp về những hành động bất công của lính Pháp đối với dân từ các thuộc địa đến Pháp tá tặc.

Thi sĩ họ Hồ có thể xếp ngang hàng với Trịnh Hàm, Bùi Kiệm trong Lục Vân Tiên. Nhưng Việt Cộng đua nhau khen "thơ Bác hay quá là hay". Tôi xin trích ra hai bài để đọc giả nhàn lãm

Bị Hận Chê

*Đau khổ chỉ bằng mắt tự do,
Đến buồn đi sướng cũng không cho;
Cửa tù khi mở không đau bụng,
Đau bụng thì không mở cửa tù.*

Thịt Chó ở Bào Hương

*Qua Quả Đức thì chén cá tươi,
Qua Bào Hương lại xơi thịt chó,
Cho hay bọn giết tù nhân đó,
Ăn uống đôi khi cũng thạo đôi!*

Tôi còn nhớ vào trung tuần tháng 10, 1943 khi gặp Võ Nguyên Giáp thì y bảo: "Tất cả chỉ là vấn đề cán bộ. Cứ huấn luyện cho thật nhiều cán bộ, nhờ sự một thời gian, thì khi đánh rắm chúng nó cũng dạ rân và khen thơm quá là thơm. Lúc bấy giờ thiếu gì trí thức bồi bút sẽ hô theo!" Bọn bồi bút Việt cộng đã quen dạ rân khi Bác đánh rắm, đang chuẩn bị ca ngợi "thơ Bác hay quá là hay!". Thi sĩ Nguyễn Chí Thiện đã phê phán rất đúng: "Các loại bồi đều vô cớ bị ô danh, Bồi ông bạn cùng ngành có học có hành hẳn hoi là bồi bút!".

Tuy vậy lịch sử sẽ không bao giờ quên những vần thơ mới sau đây của họ Hồ:

Trí, phú, Địa, hào, Đào tận gốc, Bốc tận rễ!

Tôi vốn tánh ôn hòa, nhưng khi đọc bài *Viếng Đèn Văn Kiếp* của Hồ Chí Minh, tôi đã lộn gan lên đầu, buột miệng mắng "mồ cha mày!" và thảo mấy vần *Hỏi Tội Hồ Tặc*.

Viếng Dền Kiếp Bạc

Vốn tay hào kiệt, vốn anh hùng,
Tôi, Bác cùng chung nợ kiến cung.
Bác thăng quân Nguyễn thanh kiếm bạc,
Tôi từ giặc Pháp ngọn cờ hồng.
Bác đưa một nước qua nô lệ,
Tôi đất nam châu đến đại đồng.
Bác có linh thiêng cười một tiếng,
Mừng tôi cách mạng sắp thành công.

Hỏi Tội Hồ Tặc

Bớ tên Hồ tặc, Vem gian hùng,
Đấm sấm Đức Trần nghiệp kiếm cung !
Mì đĩa tay sai Sô-Viêt Đỏ,
Ngài vì sao sáng giống nòi Hồng.
Bình Nguyễn Ngài cứu non sông Việt,
Tổ Quốc mi quên nghĩa cộng đồng.
Nô lệ toàn dân nay đốt rách,
Như mì bán nước tội hay công ?

Đức Trần Hưng Đạo thuộc thế hệ ông tăng ông tổ của tổ tiên HC Minh mà tên này xác láo xưng bác với tôi ! Lối Hịch Tướng Sĩ mạnh như vũ bão, cứng như thanh thép, lại nồng nàn tình yêu quốc gia dân tộc. Mông-Cổ thôn tính Trung Hoa, Ấn Độ, Trung Đông, một phần lớn Âu Châu, đồ họ nước Nga non ba thế kỷ, ấy vậy mà bị Đức Trần Hưng Đạo đánh đuổi ra khỏi Việt Nam như đoàn kết toàn dân. Ngài lại cho đốt hũ sớ liên hệ đến những người đã lỗi lầm theo giặc. Độ lượng bao dung quảng đại này giúp toàn dân chung vai tái thiết xứ sở, đem lại tự do, thanh bình, thịnh vượng cho Việt Nam trong ngót hai trăm năm. Còn tên HC Minh văn bất thành cú, làm tay sai cho ngoại bang, lưu manh, tàn ác, gieo rắc cảm thù oán hận, phá hoại đoàn kết dân tộc, hy sinh xương máu hàng triệu người, làm mất nước, dân thành nô lệ, đốt rách kêu không thấu trời. Đức Trần Hưng Đạo và tên HC Minh khác nhau một trời một vực, một bên là thiên thần, một bên là quỷ sứ vậy !

Văn chương HC Minh chỉ đáng vứt vào xọt rác. Ngoài ra, y đã ra lệnh thủ tiêu nhiều văn sĩ tài ba có tình thần quốc gia dân tộc cao độ. Chỉ nước đến danh tánh vài vị mà dân Việt Nam đều miễn lễ thì đủ thấy tâm dã thú của y: Đức Thầy Huỳnh Phú Sổ, Giáo Chủ Phật Giáo Hòa Hảo vừa là tác giả nhiều văn thơ bình dị và thanh cao được sưu tập trong Sấm Giảng Thi Văn Toàn Bộ; Huỳnh Thúc Kháng cựu chủ nhiệm báo Tiếng Dân, một ngòi bút can trường già dặn, đã làm tin HC Minh, làm Bộ trưởng Nội Vụ để bị y đánh lừa đưa về Quảng Ngãi ám hại; Khái Hưng, nhà báo và tiểu thuyết gia cự phách của Tự Lực Văn Đoàn; Phạm Quỳnh cựu chủ nhiệm báo Nam Phong.

HC Minh lại đã nuôi một bày văn nô bồi bút điển hình là Tố Hữu mà những thơ "liếm gót glây Liên-Sô" biểu lộ tình thần tay sai vô liêm sỉ của HC Minh và đồng bọn.

Thương biết mấy khi con học nói, Tiếng đâu lòng con gọi Xil-ta-lin! Ới Ông Xil-ta-lin, Ới hỡi Ông Xil-ta-lin! Ông chời đi thử hỏi đất trời còn không? Thương cha, thương mẹ, thương chồng, Thương mình có một, thương ông bằng mười! Hoan hô Xil-ta-lin! Đốt đốt cây đọt thọ, Rợp bóng mát hoà bình! Chúng ta có Bác Hồ, Thế giới Xil-ta-lin! Đảng ta phát mệnh to, Thế giới phải đổ mình!

Hãy đọc Hoa Địa Ngục. Nhưng địa ngục mà HCMinh cùng đồng lõa đào sâu để đẩy dân tộc xuống tận đáy bùn dơ, đã giúp thi sĩ Nguyễn Chí Thiệp dệt những vần thơ bất hủ với những ngày tháng đau khổ, uất hận trên miền. Đó là công trình văn hóa duy nhất của tên HC Minh vậy! Đồng bào nào chưa đọc tập thơ Hoa Địa Ngục của thi sĩ Nguyễn Chí Thiệp hãy nên tìm đọc. Tôi chỉ dẫn trích theo đây vài đoạn.

Thơ của tôi không có gì là đẹp,
Như cướp vồ, cùm kẹp, máu ho lao.
Thơ của tôi không có gì cao,
Như chèo chóc, mồi hôi, bóng súng.

Thơ của tôi là những gì kinh khủng,
Như Đảng, Đoàn, như Lãnh Tụ, như Trung Ương.
Thơ của tôi chỉ để đám dân thường
Nhìn thấu suốt tìm đến phường quý đồ !

Ngỡ cờ sao rực rỡ, Tờ thắm màu xứ sở yêu thương. Có ngờ đâu giáo gươm đã lên đường,
Hung bạo phá bờ kim cổ..... Lá cờ lật lọng, Nhân buổi dương tàn Âm thịnh cao bay ! Hang Pác-
Bó hóa thành hang ác thú, Bắc Hồ già hóa dạng bắc Hồ-Ly..... Từ buổi quý vương hôn hờ mặt
mày, Đứng trước Đảng kỳ trận. Trạng Đọc lời khai mặc thuở hoang sơ, Tụ tập đảng viên đại hội
dưới cờ, Nguyễn đem cuộc đời, hơi thở, Đạp bằng, phá vỡ Ngàn năm văn hiến ông cha.....
Lũ mặt người dạ thú xông ra, Khiến đồng xa, Nét mặt mờ mờ mả, Các hồn ma cũng hả vong
linh, Vì thấy địa ngục của mình Còn ít nhục hình hơn dương thế !

Thời hùm beo rấn rết công khai, Ngàn vạn đấu trường mọc dậy giữa ban mai. Đứng lúc
mặt trời nhọt nhọt, Bọn giết người giảo hoạt Nâng cốc mừng thắng lợi lên hoan !

"Được nghe bà kể khổ, Con thấy đời con thật là đáng chửi ! Con đã đi bóc lột để nuôi bà,
Con bây giờ không dám nhận là cha, Dù bà do con đẻ ra. Con, thành phần địa chủ thời tha, Trước
Nhân dân, trước Đảng, trước bà, Xin thành khẩn cúi đầu chịu tội !". Đó là lời một cụ đồ ở ngoại
thành Hà Nội, Trước đấu trường giăng giời với con.

Biết là bao ô uế lọc lừa, Người dân đã có thừa kinh nghiệm. Bùa phép yêu ma không còn
linh nghiệm. Bạo lực đen ngòm trắng nõn nheo nanh, Trại lính, trại tù xây lũy thép vây quanh.
Song bạo lực cũng đánh bất lực Trước sự chán chường tội bức của nhân tâm ! Con rấn hồng đu
lột xác cũng không Thoát khỏi lưới Trời lồng lộng mệnh mông !

Đừng sợ cái cực kỳ man rợ, Dù nó đang thịnh thời rờn rở nơi nơi. Phải vững tin vào bước
tiên con người, Vì khi nó bị dìm ngang sức vật, Cũng là lúc nó tìm ra sức bật.

Đề Nghị Một Chương Trình

Đã đến lúc tất cả chúng ta đứng đều lên mở một chiến dịch sâu rộng bao gồm những người
Việt quốc gia hải ngoại đã định cư, đồng bào tị nạn ở các trại Đông-Nam-Á và Hương Cảng, và cả
những "Việt kiều ái quốc". Hơn 3000 kiều bào ở Đông Đức đã đốt thẻ Việt cộng để sang Tây Đức
tìm tự do. Hồi các "hội Việt kiều ái quốc", các nhân viên ngoại giao Việt cộng ở hải ngoại hãy tự
động đoạn tuyệt với Mác-Lê và Việt cộng để trở lại với tự do và Tổ Quốc ! Chiến dịch này cũng sẽ
bành trướng về tận quốc nội. Mặt trận chống Việt cộng là một mặt trận đa dạng và không có
chiến tuyến nhưng khắp nơi đều là chiến tuyến. Đồng bào hải ngoại, trong hoàn cảnh hiện nay,
đóng một vai trò then chốt hết sức quan hệ, khi gló tự do lên khơi, thổi mạnh khắp nơi, không
những ở Đông Âu, Liên-Sô, mà cả ở Nam-Phi và Trung-Mỹ. Tên Mác-Lê cuồng tín và bướng
bỉnh Daniel Ortega, được Liên-Sô tận tình che chở và giúp hàng núi vũ khí, vừa bị dân Nicaragua
hải cảng, và nữ anh hùng Violetta Chamorro đã đắc thắng !

Đồng bào hải ngoại càng hoạt động mạnh mẽ bao nhiêu thì công cuộc tranh đấu ở quốc nội
càng thêm thuận tiện bấy nhiêu.

Các tôn giáo, báo chí, các đoàn thể cao niên, tráng niên, phụ nữ, sinh viên, thanh thiếu niên, các chính đảng và các hội ái hữu nghề nghiệp đóng một vai trò quan trọng trong chiến dịch này cần được đẩy mạnh từ nay cho đến ngày 19 tháng 5, và sau đó kiên trì tiếp tục tranh đấu cho đến khi bạo quyền Việt cộng sụp đổ.

Cũng đã đến lúc Van Bút Việt Nam Hải Ngoại mạnh mẽ hoạt động chống tôn vinh H.C Minh, lên án y và lên án Việt cộng như đã tuyên bố khi tân ủy ban được bầu cử. Ủy Ban Tổ Cáo Tội Ác Hồ Chí Minh ở Pháp cũng cần hoạt động trở lại.

Vai trò cực kỳ quan trọng của tôn giáo. Việt cộng vẫn tiếp tục đàn áp các tôn giáo và xem chủ nghĩa Mác-Lê là quốc giáo, và các vị lãnh đạo tôn giáo và tu sĩ là những cán bộ có phạm sự phục tùng Việt cộng để phổ biến chủ thuyết man rợ Mác-Lê. Các tôn giáo cần tiếp tục tranh đấu cho tự do tín ngưỡng, đòi Việt cộng trả lại tự do cho tất cả các vị lãnh đạo và tín đồ còn bị giam giữ, trả lại cho các tôn giáo những cơ sở Việt cộng đã ngang nhiên chiếm đoạt như nhà thờ, chùa chiền, thánh thất Cao Đài, Hòa Hảo, chủng viện, tu viện, trường học, nhà thương, cô nhi viện, cùng đất đai tài sản của các tôn giáo. Việt cộng phải giải tán tất cả những tổ chức trá hình dưới danh nghĩa tôn giáo như Công Giáo Yêu Nước, Phật Giáo Yêu Nước, Cao Đài Yêu Nước, Hòa Hảo Yêu Nước là những trò lưu manh bỉ đĩ không còn lừa bịp được ai nữa. Các tôn giáo phải được tự do mở trường đào tạo tu sĩ, bổ nhiệm, phong chức và hoán chuyển các hàng chức sắc tùy theo nhu cầu và quyết định của mỗi tôn giáo. Các tôn giáo phải được tự do ấn loát và phổ biến sách báo, kinh kệ và tất cả những tài liệu cần thiết để phổ thông giáo lý. Dân chúng có quyền tự do theo đạo và hành đạo, cùng gởi con em theo học các trường do tôn giáo tổ chức, tùy theo tín ngưỡng của mỗi người.

Cầu nguyện có tác dụng tâm lý rất lớn lao. Cầu nguyện cho tất cả mọi người bị giam giữ vì thờ phượng Trời Phật, vì quý trọng tự do, vì không theo cộng sản, được sớm trả lại tự do. Cầu siêu cho tất cả những vị lãnh đạo tinh thần và tín đồ đã bị cộng sản thủ tiêu, cũng như cho 100 000 dân bị sát hại trong các vụ đấu tố dã man, cho 6000 dân Huế bị giết và chôn tập thể, cho 40 000 dân Quảng Trị bị tàn sát trên Đại Lộ Kinh Hoàng, cho 200 000 dân Cao Nguyên bị bộ đội Văn Tiến Dũng tàn sát trên Đường Số 7B, cho hàng trăm đồng bào khác bị vùi thây trong các "trại cải tạo", cho nửa triệu đồng bào bị chìm sâu đáy biển Thái Bình Dương... Phật Giáo, Công Giáo, Cao Đài, Hòa Hảo hãy đồng nhịp cầu nguyện cho dân tộc Việt Nam sớm thoát khỏi địa ngục trần gian của Việt cộng. Những lời cầu nguyện này sẽ vang dội như hải triều âm, khắp thế giới sẽ đều nghe rõ, và sẽ đem lại cho dân tộc Việt Nam một sức mạnh vô song để lật đổ bạo quyền Việt cộng.

Vai trò của báo chí và các đoàn thể. Báo chí đã tranh đấu rất nhiều và rất có hiệu quả. Với kinh nghiệm đã thâm thối, báo chí sẽ tiếp tục tranh đấu song hành với các đoàn thể và sẽ thâm hoạch được thêm nhiều kết quả. Cần tổ chức biểu tình thật đông đảo, đặc biệt nhắm vào hai ngày 30 tháng 4 và 19 tháng 5. Mỗi người một lá quốc kỳ màu vàng ba sọc đỏ biểu tình khắp nơi, trước trụ sở các chính quyền, quốc hội, các sứ quán, báo chí, trước Liên Hiệp Quốc, UNESCO, các trụ sở Việt cộng, các nơi chúng hội họp để tôn vinh Hồ Chí Minh. Cần chuẩn bị biểu ngữ bằng tiếng Việt và tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Đức, ở nước nào dùng tiếng nước ấy, đã đảo tên Xi-l-la-ni-lê Hồ Chí Minh và bọn độc tài ngoan cố Việt cộng.

Ở các trại tị nạn Đông-Nam-Á-Châu và Hương Cảng có thể tổ chức biểu tình liên miền đảo HC Minh và Việt Cộng. Đó là phương pháp hiệu nghiệm nhất để chứng tỏ đồng bào là tị nạn chính trị quyết tâm thoát ly Việt cộng để đi tìm tự do.

Vật chương trình đặc biệt. Báo chí đã mở những cuộc thi đua họa bài thơ mất dạy và lão xược *Viếng Đền Kiếp Bạc* của HC Minh. Cuộc thi đua này cần được mở thêm thật sâu rộng. Tôi đề nghị Van Bút Việt Nam Hải Ngoại theo dõi, chọn những bài thơ thích đáng, in hành thành tập để kịp phổ biến vào đầu tháng 5 sắp tới.

Tôi cũng xin đề nghị báo chí mở cuộc trưng cầu dân ý sâu rộng ở khắp các nơi có đồng bào, ở Âu, Mỹ, Úc và các nơi khác và ở các trại tị nạn Đông-Nam-Á-Châu và Hương Cảng, và lần lượt công bố kết quả. Cuộc trưng cầu dân ý sẽ tổ chức về những vấn đề sau đây:

1.- A) Tôn vinh HC Minh	B) Lên án HC Minh
2.- A) Ủng hộ Việt Cộng	B) Đả đảo Việt cộng
3.- A) Ủng hộ Liên Bang Cộng Sản Đông Dương	B) Đả đảo LBCSDD
4.- A) Giữ tên thành phố Hồ Chí Minh	B) Bỏ ngay tên thành phố HC Minh để lại gọi Saigon là Saigon

Trong những thập niên từ 1940 đến ngày 30-4-1975, nhân lúc tình hình quốc gia nhả nhem tranh tối tranh sáng, Việt cộng đội lốt quốc gia lừa bịp nhân dân, tác oai tác quái, lợi dụng lòng yêu nước của nhân dân, xô đẩy nhân dân vào một cuộc chiến tranh ngu xuẩn triền miên, đồng thời đầu tư dã man, gây cảnh sông máu núi xương chưa từng thấy, tại cả chế độ phụng thờ Mác-Lê, phục vụ Liên-Sô và để thỏa mãn lòng tham tàn không đáy và vô bờ bến của đám lãnh tụ Việt cộng. Sau ngày 30-4-1975, khi chúng vứt bỏ mặt nạ quốc gia để hiện nguyên hình là quân cướp Việt cộng thì đồng bào mở mắt nhìn thấy sự thật. Và từ đó Việt cộng lặn xuống dốc thất bại. Sự thật đã chói sáng khắp năm châu. Gió tự do lên khơi và bạo quyền cộng sản lần lượt sụp đổ khắp nơi.

Việt cộng là một lũ yêu ma, khi lặn mặt trời thì lồm ngồm bò ra phá dân hại nước. Nhưng chúng nó "nghe gà gáy tìm đường lẩn trốn". Đồng bào hải ngoại chúng ta sống trong tự do hãy đồng thanh lên tiếng nói lên sự thật, tố cáo tội ác tày trời của HC Minh và Việt cộng. Đồng bào quốc nội sẽ hưởng ứng, và ngày đất nước tự do sẽ không còn xa nữa vậy.

Tham gia
Phan Quang Đức

